

sin Tilslutning, at det vilde støtte Ministeriet, ja, det ærede Medlem sagde, at man endogsaa fra vor Side var tilfreds med de Hænder, i hvilke Statsforvaltningen var lagt. Jeg maa sige, at fra den Udlægning af, hvad der er fremsat fra Højres Side, maa jeg tage bestemt Afstand. Saaledes anse vi ingenlunde de forskellige Statsinteresser — særlig vil jeg der nævne de aandelige — varetagne paa en saadan Maade af det nuværende Ministerium, at vi kunne sige derom, at det har vor Tilfredshed. Med Hensyn til Højres Stilling, da har Formanden for Højres Forretningsudvalg, Kammerherre Scavenius, kort efter det sidste Ministerskifte udtalt sig om den paa en overordentlig klar Maade, som jeg fuldstændig kan slutte mig til. Hans Udtalelser gaa ud paa, „at det altid har været Højres Grundsætning, at Kongens Ret til at angive Styrelsens Retning gennem Udnævnelsen af sine Ministre skal anerkendes. Nu har Kongen besluttet at styre i Venstreretning, det er hans Ret, og vi andre maa følge. Dette vil sige: Højre vil en *loyal Forhandling* med Ministeriet, en saadan er vore Repræsentanters Pligt paa Tinge. Men *støtte* Ministeriet, dertil have vi ingen Forpligtelse og ingen Villie. At støtte en Regering vil sige: af politiske Grunde, for at holde et Ministerium ved Magten, at bøje sin egen Mening og Anskuelse, selv i vigtige, principielle Sager, ind under Regeringens i Tillid til Regeringen og til dens bedre og større Overblik. Men saaledes kan det ikke forlanges, at man skal støtte sine Modstandere. Med et Ministerium, udgaet fra Modstandernes Parti, forhandler man loyalt, idet man ikke af politiske Grunde nægter Bevillinger eller nægter Fremme af Lovgivningsarbejder, men tværtimod, af Hensyn til Landets Vel og Fremgang, søger at arbejde sammen med Ministeriet for at bringe det bedst mulige ud af de forelagte Sager; men paa den anden Side: ingensinde ofrer man det sine principielle Anskuelser“. Dette er Højres Stilling.

I Forbindelse hermed maa jeg maaske sige et Par Ord til de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Vordingborg (C. Hansen) rettede til mig i Anledning af, hvad jeg havde fremsat, og Høflighed fordrer jo saa meget mere et Svar, som det ærede Medlem endogsaa flyttede dette Afsnit af sin Tale hen til det Tidspunkt, da jeg kom til Stede her i Salen. Idet jeg bemærker, at det, jeg hidtil har udtalt, vel allerede til Dels er Svar paa, hvad det ærede Medlem spurgte om, skal

jeg yderligere tilføje, at naar det ærede Medlem ikke kunde tro andet, end at Højre maa have det Maal en Gang at komme til Magten, er dette noget, jeg ingenlunde har nægtet. Men jeg har sagt, at Højre venter, at Ministeriet bliver og ikke løber, fordi der kan være Mulighed for, at Partiet vil slaa en Revne, og at Ministeriet ikke skal skynde sig for Højres Skyld, for Højre har ingen Attraa efter at komme til Magten for Tiden. Naar det ærede Medlem endvidere spurgte, om Højre ikke erkendte, at der herhjemme ikke kan regeres med et Mindretal, skal jeg ganske kort og klart hertil svare, idet jeg i øvrigt henholder mig til, hvad jeg har udtalt, at det er en Pligt for Rigsdagens Afdelinger at samarbejde med de af Kronen valgte Raadgivere, et Valg, der er ganske frit, ligesom Folkets Valg af den Repræsentation, det har i Lovgivningsmagten. Jeg glæder mig i saa Henseende over at være i Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsminister og derigennem forhaabentlig med det hele Ministerium, da han i sit Foredrag tydeligt udtalte som Muligheder, saavel at der kunde komme et Højreministerium som et radikalt Venstreministerium, for saa vidt den nuværende Regering traadte fra; men intet af disse Partier kan glæde sig ved at have Flertal i dette Ting. — Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) holdt forleden Dag en Tale. Jeg dvælede for et Øjeblik siden ved den med Hensyn til Beskaffenheden af den Ammunition, han førte i Marken. Jeg skal tilføje, at da den jo ikke i væsentlig Grad var rettet mod mig, er det ikke, fordi jeg har følt mig krænkert. Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) havde paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne karakteriseret de forskellige Taler, der ere holdte her. Det ærede Medlem gjorde det spydigt, men høfligt, og paa en saadan Maade, at der ikke var nogen som helst Grund for nogen til at føle sig pikeret derved. Maaske maa jeg indskyde, at naar det ærede Medlem kunde have ønsket lidt mere Mad, saa skal jeg villig indrømme ham, at der kunde have været mere ved de to Ministertaler, jeg drog frem i mit første Foredrag; men jeg kunde intet gøre derved, de vare, som de vare. Nu møder ogsaa det ærede Medlem fra Løvel frem og karakteriserer flere af de Taler, der ere holdte. Det forekommer mig, at man i Karakteristikken mærkede Ud klip af forskellige Blade og Anvendelse af Ideer, som andre Med-